ACTA DE SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Identificació de la sessió

Número: 2/2010
Caràcter: extraordinari
Data: 23 de gener de 2010
Horari: de 12.00 a 12.40 h
Lloc: saló de sessions de la casa consistorial

Assistents

Martí Abella i Pere (El Comú), alcalde en funcions
Josep Caelles i Subirana (PSC)
Salvi Nofrarias i Bellvehí (ERC)
Encarna Tarifa i Fernández (PSC),
David Rodríguez i González (ERC)
Sara Alarcon i Postils (ERC)
Clara Agut i Vilaró (ERC)
Jordi Fraxanet i Nadal (El Comú)
Jordi Riart i Vendrell (CiU)
Josep Antoni Pelegrina i Murcia (CiU)
Montserrat Albacete i García (CiU)
Francesc Azorín i Montañà (CiU)
Míriam Semís i Castro (CiU)
Immaculada Jané i Viñals, secretària actal.

Desenvolupament de la sessió.

Pren la paraula l'alcalde en funcions, Martí Abella i Pere, i diu:

"Dono la benvinguda als regidors i regidores de l'Ajuntament de Solsona i als ciutadans i ciutadanes que han volgut compartir amb nosaltres aquest acte de normalitat vital i política. Gràcies per acompanyar-nos en aquest moment i en tots els tristos esdeveniments que la nostra ciutat ha hagut de viure.

Fa trenta-dos mesos, en aquesta mateixa sala de plens vàrem obrir una nova pagina de la història política de Solsona. Aquell 16 de juny de 2007 s'iniciava un govern municipal concretat en un acord de govern que recollia i resumia les principals aspiracions dels tres grups municipals que s'aixopluguen sota el denominador comú de d'esquerres i catalanistes.

Trenta-dos mesos és temps suficient per haver-nos pogut adonar que els objectius eren més ambiciosos que les possibilitats reals del nostre Ajuntament d'acomplir totes les previsions.

I malauradament trenta-dos mesos també han estat suficients per haver d'afrontar una de les pitjors circumstàncies que no podíem ni imaginar en aquell joiós principi de cicle polític.

La desaparició de Xavier Jounou i Bajo, el nostre alcalde, ha significat un cop duríssim als nostres cors, però no als nostres projectes i objectius. No podem si no continuar avançant en la línia de treball i dedicació als afers públics de la nostra ciutat en compliment del compromís que vàrem assumir aquell 16 de juny. I per fer-ho cal activar el mecanismes legals que garanteixen la continuïtat en la prestació dels serveis municipals. El nostre primer compromís.

Aquest procediment legal culmina ara amb l'elecció d'una nova regidora, Clara Agut i Vilaró, que amb aquest acte substituirà al que durant tants anys ha estat l'admirat cap de files d'Esquerra Republicana a Solsona.

Després, procedirem a l'elecció del nou alcalde de Solsona, i amb això es clourà un dels períodes més dramàtics de la història d'aquest Ajuntament, i d'aquesta ciutat.

Abans d'iniciar aquesta nova etapa municipal que ens ha de tornar a la tranquil·litat del dia a dia, a la lluita quotidiana i natural per millorar la ciutat i ajudar als nostres conciutadans a viure-hi cada dia millor, abans del inevitable retorn a la normalitat, i en nom propi i de tots els companys de l'equip de govern, vull expressar ben alt i clar que ha estat un gran plaer i ha significat una profunda vivència humana, compartir amb el Xavier Jounou i Bajo aquest trenta mesos de treball, esforç, neguits i il·lusions. Hem compartit projecte i idees, hem divergit i hem polemitzat tal i com li correspon a un projecte sustentat sobre tres bases diferents, però sobre tot, junts hem après a estimar més i millor cada dia a la nostra ciutat de Solsona.

El record del Xavier ens acompanyarà mentre visquem i a cada pas d'aquesta nova ciutat que hem volgut somiar i compartir hi sabrem reconèixer la seva petjada i una petita espurna de la seva càlida i subjugadora personalitat.

A continuació el nou Ple municipal elegirà el nou alcalde. Si no hi ha contratemps ara per ara imprevisible, aquest serà el David Rodríguez i González. Els companys de l'equip de govern creiem que reuneix totes les qualitats que li han de permetre continuar amb competència i la mateixa passió la línia traçada per Xavier Jounou. És una persona jove i per tant, forta, decidida i audaç. Capaç d'engrescar aquesta ciutat en la resolució dels nous projectes i dels vells problemes. El David compta amb la confiança de tot l'equip de govern i el mateix Xavier Jounou el va veure com el seu millor continuador.

A partir d'ara mateix tots els regidors d'ERC, El Comú i el PSC de Solsona tanquem files al voltant del seu lideratge i ens conjurem a continuar esforçant-nos amb ell per assolir l'objectiu de construir la millor Solsona possible.

Llarga vida a Solsona, Visca Catalunya, amb el Xavier al cor, i al costat del David."

1. Presa de possessió, com a regidora del Consistori, de Clara Agut i Vilaró

Martí Abella i Pere, alcalde en funcions, i president de l'acte segons la doctrina de la Junta electoral Central (Ac 7 juny de 1992) explica que d'acord amb la candidatura que presentà Esquerra Republicana de Catalunya a les anteriors eleccions municipals, correspon ocupar la vacant al cinquè membre de la llista d'aquesta formació política, Clara Agut i Vilaró.

Martí Abella reclama la seva presència.

Aquesta aporta la credencial emesa per la Junta electoral Central fet que l'acredita com a persona que pertoca cobrir la vacant.

Martí Abella pren jurament al càrrec de regidora i llegeix la fórmula establerta per RD 707/79, de 5 d'abril, BOE núm. 83 del dia 6 d'abril de 1979, per accedir als càrrecs i funcions públiques que és el següent:

"Jureu o prometeu, per la vostra consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec de regidora d'aquest Ajuntament amb lleialtat al Rei i al president de la Generalitat, i guardar i fer guardar l'Estatut d'Autonomia i la Constitució com a norma fonamental de l'Estat?"

Clara Agut i Vilaró respon: Per imperatiu legal, ho prometo

A continuació, Martí Abella i Pere, que actua com a president per ésser alcalde en funcions, col·loca la banda a la nova regidora.

2. Elecció del nou alcalde i presa de possessió d'aquest càrrec

Un cop l'Ajuntament està format pels tretze regidors que legalment li pertoquen, es procedeix a l'elecció del nou alcalde conforme disposen els articles 198 i 196 de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General i l'article 40 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre.

Segons aquesta normativa la vacant de la l'alcaldia es resol seguint el mateix procediment que hi ha establert per l'elecció de l'alcalde un cop celebrades les eleccions, amb la puntualització que es considera que el candidat de la llista que figurava l'alcalde ha de ser la persona que el seguia a les llistes, a no ser que aquest presentés la renúncia. Donat aquest cas, seria la persona següent que el segueix a la llista la candidata a cobrir la vacant.

Atès que el segon candidat de la llista d'ERC a les passades eleccions municipals era Salvi Nofrarias i Bellvehí, pertoca a ell la condició de candidat a alcalde per la formació d'ERC.

Martí Abella cedeix la paraula a Salvi Nofrarias i Bellvehí que diu:

"Renuncio a ser alcalde de Solsona.

No ha estat gens fàcil per a mi arribar a l'afirmació que acabo d'expressar, ja que és un orgull i un honor poder ser alcalde d'aquesta ciutat.

En constatar que la malaltia de l'alcalde i amic Xavier anava per camins poc esperançadors, per responsabilitat política el grup municipal d'Esquerra ens vam veure obligats a sospesar, molt a pesar nostre, quina opció seria la millor en el cas de que succeís el que tristament ha passat.

Vàrem convenir que per donar continuïtat al projecte iniciat era convenient per a Solsona que em mantingués al capdavant de la gestió de les àrees municipals que m'havien estat encomanades. Per això, varem creure idoni que fos l'amic i company David Rodríguez, persona honesta, dialogant, treballadora i responsable, l'encarregada d'assumir l'alcaldia. Amb ell també optàvem per una clara aposta de futur. Adoptada aquesta decisió, va ser el mateix Xavier qui en va informar els companys de govern i tothom que va creure convenient.

David, com tu ja saps, però ho vull manifestar públicament, pots comptar amb tot el meu suport i compromís perquè el projecte d'en Xavier es faci realitat tant pel bé de Solsona com el d'Esquerra Republicana."

Conseqüentment i conforme l'article 198 i la doctrina de la Junta Electoral Central correspon al tercer candidat de la candidatura d'ERC la condició de cap de llista d'ERC, David Rodríguez i González.

Pren al paraula David Rodríguez i González i aquest explica que accepta ésser el candidat a alcalde de la formació d'ERC.

Després d'això, el President cedeix la paraula Jordi Riart i Vendrell, portaveu del grup municipal de CIU. Aquest manifesta que el vot de la seva formació no serà en contra sinó que, seguint la línea que ja es va manifesta a l'anterior investidura, el vot serà d'abstenció.

El president explica que el sistema de votació per elegir alcalde que han escollit els regidors és el de votació secreta. Es facilita a cada regidor una papereta en què s'haurà d'apuntar el nom del candidat al qual concedeixen el seu vot.

Es procedeix a continuació a la votació secreta per part dels regidors que són cridats pel president, dipositant-ne el vot en una urna preparada a l'efecte; el president és el darrer en dipositar el seu vot.

Acabada la votació, es procedeix a l'escrutini dels vots emesos que són llegits en veu alta pel president, amb el resultat següent:

Vots emesos	13
Vots vàlids	13
Vots en blanc	5
Vots nuls	0
David Rodríguez i González	8

En conseqüència i atès el resultat de la votació, com que el nombre de regidors és de tretze i la majoria absoluta és de set, el president procedeix a proclamar alcalde president de la corporació a David Rodríguez i González, cap de llista de d'Esquerra Republicana de Catalunya- Acord Municipal.

Presa de possessió

A continuació, de conformitat amb l'article 40.2 del ROF, el president procedeix a llegir la fórmula d'acatament a la Constitució, que és la següent:

"Jureu o prometeu, per la vostra consciència i honor, complir amb fidelitat les obligacions del càrrec d'alcalde president de l'Excel·lentissim Ajuntament de Solsona, amb lleialtat al Rei, i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat ?".

Seguidament, David Rodríguez i González es manifesta de la manera següent: Per imperatiu legal, ho prometo.

Realitzat el jurament, el president lliura a David Rodríguez la vara de comandament i aquest col·loca a Martí Abella la banda de regidor.

David Rodríguez i González passa a ocupar la presidència de la sala i cedeix el torn de paraula als representants de les diferents forces amb representació en la corporació municipal, i en darrer lloc, pren la paraula i dirigint-se als senyors regidors i a tot el públic assistent diu:

"Excm. Sr. Senador, Il·lms. Srs. President del Consell Comarcal i alcaldes de la comarca, Il·ltres. Sres. Diputades del Parlament de Catalunya, Srs. diputats provincials i altres

representants de la Diputació de Lleida, Srs. consellers comarcals, Srs. regidors i regidores, solsonins i solsonines.

Bon dia a tothom.

Recordo perfectament l'acte d'investidura del Xavier. Era un dia de joia i el seu discurs emocionava aquesta sala plena de gom a gom de ciutadans il·lusionats amb el nou projecte que aleshores s'iniciava. Avui, per força, la investidura té un altre regust.

No ha estat fàcil, per a tot l'Ajuntament, corporació i personal, assumir la pèrdua d'una persona tan estimada com el Xavier. Una persona que, durant els 12 anys que va estar vinculat al consistori abans de ser alcalde (al govern i a l'oposició), va mantenir un tracte cordial i sincer, per bé que de vegades exigent, amb tothom d'aquesta casa. I que ha sabut mantenir, en els dos anys que ha exercit d'alcalde, amb una gran capacitat de lideratge. No ho dic només jo, que no puc ser imparcial donada l'amistat que ens unia, ho diu tota la gent que l'ha conegut i tractat de prop.

Cal recordar el Xavier, i tenir present el seu exemple si volem una Solsona millor. Una ciutat on governin l'honestedat, la força dels valors i el compromís. Ara, tanmateix, toca mirar endavant. I he estat escollit per liderar el projecte de ciutat que compartíem amb ell.
En primer lloc, vull agrair als regidors d'aquest consistori que m'hagin fet confiança per encapçalar la representació institucional de la nostra ciutat. És un gran honor i una gran responsabilitat.

Als companys del grup de CiU, els ofereixo tot el diàleg i la transparència que em reclamin. Sé molt bé com n'és de desagraïda la feina a l'oposició i, alhora, com n'és d'important i necessària. Els garanteixo que, en mi, trobaran un adversari noble, que sabrà separar la legítima discrepància política de la relació personal.

Em ve de gust fer un agraïment especial per als companys de govern. Ningú no podrà dir mai que ho hem tingut fàcil. A banda de les dificultats de qualsevol relleu, hem de governar enmig d'una greu crisi econòmica i hem de fer front a la pèrdua del líder indiscutible. Aquesta ha estat molt dura. Hi ha hagut moments en què, davant l'infortuni, hauríem amainat veles. Però ja ens hem aixecat. Estem masegats i adolorits, però drets. Malgrat totes les dificultats, a nivell polític i emocional, crec que hem estat i estem a l'alçada del que la ciutat ens reclama.

De manera particular, vull donar-li les gràcies al regidor i amic Salvi Nofrarias. Perquè ha tingut la valentia de parlar d'aquelles qüestions que ningú volia parlar. Perquè ha tingut l'honestedat, la generositat i la capacitat de sacrifici en prioritzar sempre el projecte col·lectiu al desig personal. I, sobretot, gràcies per l'amistat que m'has demostrat.

En el vessant personal són moltes les persones a les que dec una mostra d'agraïment. En primer lloc a la meva dona, la Mercè, a qui mai no he demanat el parer a l'hora d'implicar-me en política. I, tanmateix, sempre m'ha fet costat. Ella ja sap quina és la meva

manera de pensar. El que segur que desconeixia, com jo mateix, era fins a quin punt m'hi lliuraria.

I als meus fills, l'Adrià i l'Albert, que encara perdran més estona de l'atenció del seu pare, els demano que siguin humils. Avui, com alguna vegada hem fet abans de dormir, us vull fer arribar una frase d'un personatge cèlebre per a que us ajudi a entendre el que us demano. *"Tenim aquesta veritat per evident, que tots els homes som creats iguals"*. Així ho proclamava Martin Luther King, tot reivindicant la igualtat dels drets de les persones de color amb els de raça blanca. Tots els homes són iguals, independentment del color de la seva pell, de la seva riquesa personal o del seu càrrec.

Finalment, vull agrair a tota la família del Xavier Jounou, el seu suport. No sabeu quina força em dóna saber-me tan apreciat per vosaltres!

Amb tot el suport rebut, no puc defugir la responsabilitat que se m'encomana. I l'accepto com un servei a la meva ciutat, al meu país, i a les idees de justícia social i nacional que defensàvem amb el Xavier.

No puc negar que em fa una certa por fer d'alcalde. Sóc conscient de la responsabilitat que el càrrec suposa i de les esperances que molts ciutadans hi dipositen. Però el valent no és aquell que no té por, aquest és un temerari, el valent és aquell que, malgrat la seva por, fa allò que creu que ha de fer.

La Solsona d'avui és ben diferent de la que vaig conèixer aviat farà trenta anys. Manté el seu gust per la tradició, que regna en el seu patrimoni cultural i social, i així ha de continuar essent, però de mica en mica ha anat abandonant aquella imatge de poble tancat en ell mateix i s'ha anat transformant en una ciutat oberta i acollidora. I, d'uns pocs anys ençà, en una ciutat multicultural que posa a prova, precisament, aquesta obertura de mires. Només serem capaços de sortir-nos-en si apliquem els principis de justícia social i de tolerància, que impliquen el respecte per a totes les creences i maneres de pensar, tot vetllant per les nostres.

Sóc fill d'Oliana. La vila on viuen els pares i bressol dels records de la meva infantesa. I com els pares, això no es tria, s'estimen i prou. I no puc deixar de fer-ho. Ni vull.

I sóc solsoní. Perquè aquí em vaig fer home. I m'estimo Solsona com s'estima la dona amb qui vols compartir la teva vida. La tries perquè t'agrada com és i vols que sigui la mare dels teus fills. Doncs també vaig triar aquesta ciutat perquè és on vull envellir i veure créixer els meus fills.

Dels meus orígens familiars, d'humils immigrants del sud de la Península (només una miqueta menys al sud de molts dels que ara conviuen amb nosaltres), neix el meu sentit de la justícia social. Però és aquí, a Solsona, que vaig començar a interessar-me per la política i la realitat del meu país. Les xerrades a l'aleshores residència d'estudiants amb el Baltasar

Giné, o els treballs que ens encarregava a l'institut l'Eugeni Barniol, van despertar en mi la consciència nacional del meu país.

"Qui accepta el mal sense resposta, de fet, li dóna suport". Aquesta sentència de Gandhi, és la que em va fer implicar en política. Ningú no em va venir a buscar. No puc desentendre'm del que succeeix al meu voltant.

Avui em sento hereu d'una persona molt especial. Hi ha un esperit Jounou en la manera de fer política basat, com ell mateix definia, en l'honradesa, la humilitat, l'equitat i la proximitat. I jo hi afegiria, en la defensa i pedagogia dels valors democràtics, el respecte institucional i l'esforç en el treball.

Em sento orgullós del llegat que hereto i de l'esperit que l'impregnava. Però, si us plau, no em compareu mai amb el meu predecessor. Ho trobaria injust i mesquí. Si mai teniu la temptació de fer-ho recordeu que jo només sóc alcalde perquè ell no hi és. Ell era el meu candidat.

I tampoc no em planyeu. Estic a punt i preparat per encarar aquest nou repte. Ja m'he arremangat les mànigues i, amb l'ajut dels companys de govern, anem per feina.

L'altre dia, l'alcalde de Manlleu, amic del Xavier i meu de ja fa uns anys, m'enviava un fragment de "La pell de brau", de Salvador Espriu, per tal que m'ajudés, en aquesta nova etapa, a tocar de peus a terra. Us el llegeixo:

Si et criden a guiar
un breu moment
del mil.lenari pas de les generacions,
aparta l'or
la son i el nom.

També l'inflor
buida dels mots,
la vergonya del ventre
i els honors.

Imposaràs
la veritat
fins a la mort,
sense l'ajut
de cap consol.

No esperis mai
deixar record,
car ets tan sols
el més humil
dels servidors.

El desvalgut
i el qui sofreix
per sempre són
els teus únics senyors.

A partir d'avui, aquest poema ha de ser la meva guia. En tindré present el missatge quan rebi els meus conciutadans i conciutadanes al despatx d'aquesta casa, quan sigui interlocutor de les vostres demandes, quan hagi d'adoptar decisions que afecten la col·lectivitat i que han de prioritzar, en tot moment, l'interès públic i majoritari.

I ja per acabar, faig un prec a la ciutadania de Solsona. El manllevo de Francesc Macià, el dia de la seva investidura com a president de Catalunya. Potser, fins i tot, avui té més sentit que aleshores: "Ajudeu-me a fer-me mereixedor de l'honor i el privilegi que avui em concediu".

Moltes gràcies."

I, no havent-hi altres assumptes a tractar, el president aixeca la sessió, de la qual, com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària actal.

Vist i plau
El president en funcions